

i dette Minut kun ere $16\frac{1}{2}$ Mill. Kr. værd, og som vi for en stor Del ikke kunne sælge. Jeg er nødt til at lægge disse Ting klart frem for Tinget. Ved eget Studium kan ganske vist hvert Medlem selv tilegne sig det; men jeg tror, det er nødvendigt og nyttigt i Øjeblikket at sige det.

Jeg kommer saa til Kassebeholdningen. Den var ved sidste Opgørelse ansat til 40 Mill. Kr., og det synes jo at være et stort Tal. Af disse 40 Mill. Kr. staa 9 Mill. Kr. i Banker; men til disse 9 Mill. Kr. regnes de 2 Mill. Kr., der staa i Den sjællandske Bondestands Sparekasse, og som ere tabte, og desuden de 500,000 Kr., der staa i Grundejerbanken, og som dog egentlig heller ikke kunne siges i Øjeblikket at være et brugbart Aktiv. De 9 Mill. Kr. gaa altsaa ned til $6\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Men saa staa der hos fremmede Bankierhuse i Konto Kurant forskellige Steder $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og vi komme altsaa i Virkeligheden ved disse Papirer op paa 8 Mill. Kr., som ere indskudte i Banker og anvendelige. Dog af dem staa i øvrigt 2 Mill. Kr. saa fast, at de ikke kunne anvendes førend næste Aar. Disse 8 Mill. Kr. ere i Virkeligheden det brugbare, der er i Kassen i Øjeblikket, og det er nødvendigt, at de ere der. Det er akkurat det Beløb, der tiltrænges til den almindelige daglige Drift, og saa snart der kommer noget ekstraordinært paa, saa snart der skal afholdes en stor Udgift, som ikke er forudset — jeg kan nævne saadanne Udgifter som de 5 Mill. Kr., der skulle indbetales til Den sjællandske Bondestands Sparekasse, eller de 6 Mill. Kr., som det synes, Forsvarslovene i indeværende Finansaar ville koste —, saa snart sligt kommer til, saa ville disse 8 Mill. Kr. ikke paa nogen Maade slaa til.

Men nu kunne De sige: 8 fra 40 — det er 32 Mill. Kr. til Rest; dette maa da være noget. Af disse ere nu først 11 Mill. Kr. anvendte til Laan. 5 Mill. Kr. ere, som sagt, anvendte til Den sjællandske Bondestands Sparekasse; de Herrer vide, hvor længe det vil vare, inden de kunne faas igen. Dernæst ere 2 Mill. Kr. udlaante til Rigshospitalet. Fremdeles er der udlaant $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til forskellige Anstalter, deriblandt til Samfundet for vandrere og lemlæstede, og en 300,000 Kr. til nogle andre Ting. Ja, jeg kan ikke nægte, at det synes dog at være en underlig Anbringelse af Kassebeholdningen, at udlaane paa den Maade, hvorved den altsaa bliver ganske urørlig og ubrugelig for Statsusholdningen i Øjeblikket. Endvidere er der

af Staten anbragt eller indsat paa Bankkomiteens Konto, hvor vi jo skulle betale Penge, 3,600,000 Kr. Alt dette gør altsaa tilsammen en 11 Mill. Kr.

Derefter kommer jeg til en Post paa Kassebeholdningen, nemlig 5,700,000 Kr., som ere tilsyneladende brugelige. Den er tagen fra de tidligere Statsbanefunktionærers Lønningsafdrag og kaldes $3\frac{1}{2}$ pCt. opsigelig Statsgæld. Men de Herrer huske nok, hvordan det er gaaet med denne Post. Det er en ren Boggæld. I sin Tid stredes man derom i Landstinget. Det ærede 2det Medlem fra 2den Kreds, Hr. Højesteretssagfører P. G. C. Jensen, paastod overfor Finansminister Vilhelm Lassen — og jeg maa tilstaa, at jeg delte dette ærede Landstingsmedlems Mening paa dette Punkt —, at det slet ikke var tilladeligt, at der udstedtes Obligationer for dette Beløb, og skønt Vilhelm Lassen modsagde det, maa han dog have haft en Følelse af det rigtige deri, for faktisk udstedte han aldrig Obligationer for dette Beløb. Og da nu Statslaanet var til Behandling her i Rigsdagen i Sommer, blev man fra de forskellige Partiers Side enig om at forpligte Finansministeren til ikke nogen Sinde at udstede disse Obligationer. Følgelig ere disse 5,700,000 Kr. slet ikke tilstedeværende; det eneste rigtige vil være at afskrive dem paa Kassebeholdningen og samtidig paa Statsgælden og saaledes faa dem ud af Verden, og derom vil jeg ogsaa stille Forslag til anden Behandling.

Nu se de Herrer, at vi ere allerede komne meget højt op. Med disse 6 Mill. til de 11 Mill. Kr. ere vi komne op paa 17 Mill. Kr., og med de 2 til Sparekassen ere vi oppe paa 19, med Grundejerbankens halve Million omtrent $19\frac{1}{2}$ tilsammen, tror jeg. Der er endnu 20 Mill. Kr. tilbage; men disse 20 Mill. ere anbragte i Papirer, og efter al forstandig Finansledelse — det vil gælde enhver Finansminister — kunne de ikke anvendes. Der er for det første en 5 Mill. Kr. i 3 pCt. amortisable Statsobligationer af 1897. Med disse Obligationer afdrages Statsgælden. Der afdrages 1ste Januar $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og de ere samlede og indkøbte til forstandige Priser, billigere, end man egentlig kunde vente, i Aarenes Løb, saaledes at det vilde være uheldigt at sælge dem, selv om man kunde det. Naturligvis kan man gøre det; men derved ville vi ogsaa trykke Prisen paa andre danske Statsobligationer, og det vil i Øjeblikket være uheldigt. Det samme gælder 800,000 Kr., som staa i $3\frac{1}{2}$ pCt. amortisable Statsobligationer af 1900. Og-